

El poeta i l'espia

Títol original: *Il cattivo poeta* **Direcció i guió:** Gianluca Jodice **País:** Itàlia **Durada:** 113 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama biogràfic, històric **Interpretació:** Sergio Castellitto, Clotilde Courau, Tommaso Ragno, Marcello Romolo, Janina Rudenska **Música:** Michele Braga **Fotografia:** Daniele Cipri **Distribuïdora:** Alfa Pictures **Estrena a Espanya:** 18/06/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en català

SINOPSI

1936. Giovanni Comini acaba de ser ascendit al càrrec de federal, el més jove a Itàlia. És traslladat a Roma per a una delicada missió: ha de vigilar Gabriele d'Annunzio i assegurar-se que no tingui cap tipus de problema. El seu objectiu, un poeta reconegut en l'àmbit nacional, està cada vegada més inquiet i Benito Mussolini tem que pugui perjudicar l'aliança amb l'Alemanya nazi. (Sensacine)

CRÍTICA

20.05.2021 - Gianluca Jodice ofereix un primer llargmetratge sense res gaire cridaner en el qual explica, a través dels ulls d'un jove feixista, el duel a distància entre Gabriele d'Annunzio i Mussolini

La relació entre el gran poeta **Gabriele d'Annunzio** i el feixisme s'ha tractat en diversos estudis històrics i també és explorada en detall en un recent llibre de Raffaella Canovi (Bibliotheka Edizioni), on l'egocèntric, individualista i llibertari "Vate" és descrit com un home que va transcendir les nocions d'esquerra i dreta, i que no va poder subscriure's a un Estat caracteritzat per marcs rígids i normes bastant restrictives. L'única cosa que tenia en comú amb Benito Mussolini era el nacionalisme fanàtic.

D'Annunzio, un home que va viure entre dos segles, expert en supermanisme, esteta renaixentista, investigador i entusiasta de les innovacions tècniques no era només un protagonista de l'escena literària, ja que també va tenir un paper important en els hàbits i polítiques europeus des de finals del segle XIX fins abans de l'adveniment del feixisme. El règim el va explotar en la seva propaganda com a símbol d'un passat gloriós, però també va considerar que el seu encant i el seu carisma eren característiques perilloses que podien ofendre el "Duce". Mussolini estava obsessionat amb el poeta i insistia que fos monitoritzat, censurat i neutralitzat.

Amb una llarga experiència en curtmetratges, documentals i sèries de TV, **Gianluca Jodice** utilitza el seu primer llargmetratge, **El poeta i l'espia**, per analitzar el seu històric duel a distància a través dels ulls d'un home jove, **Giovanni Comini**, un fervent oficial del partit feixista de Brescia que és ascendit a secretari general el 1936, convertint-se en el federal més jove d'Itàlia. En aquest moment, l'Imperi Italià està en la seva màxima expansió i Alemanya i Itàlia signen un pacte d'aliança militar. Adolf Hitler, descrit per D'Annunzio com un "ridícul Nibelung que es fa passar per Charlot", iniciarà la Segona Guerra Mundial el 1939 i Itàlia es posarà de part seva.

D'Annunzio -interpretat per **Sergio Castellitto**, molt semblant al poeta en cos i ment- està vell, cansat i malalt. S'ha retirat a la gàbia daurada de la Vittoriale a la vora de l'estany Garda, una finca finançada pel govern a un alt cost. El "Comandant" està rodejat pel fidel arquitecte Giancarlo Maroni (**Tommaso Ragno**) i de quatre figures femenines: la seva musa i anterior amant, Luisa Baccara (**Elena Bucci**); la seva antiga majordoma i amant, la francesa Amélie Mazoyer (**Clotilde Courau**); la seva ambigua assistent alemanya, l'Emy (**Janina Rudenska**); i, finalment, però no menys important, la infermera Lina (**Lidiya Liberman**). El comissari Rizzo (**Massimiliano Rossi**), que espia el poeta en nom del règim, és també un visitant habitual de la finca, fins al punt de convertir-se en un hoste permanent. Però és el jove Comini (**Francesco Patané**), reclutat pel secretari del Partit Nacional Feixista Achille Starace (**Fausto Russo Alesi**), qui ha de guanyar-se la confiança de D'Annunzio i recopilar informació.

Comini, testimoni de la brutal repressió contra els dissidents -actes que ell mateix ordena-, cau aviat sota l'encant i la influència del poeta. D'Annunzio satisfà la necessitat d'un pare simbòlic, en contrast amb el pare primitiu que devora sense compassió els seus propis fills, representat per Mussolini. Quan una dona jove relacionada amb Comini cau víctima de la violència feixista, aquest últim trenca definitivament amb la ideologia feixista (Comini és expulsat del partit després de la mort del poeta). Però el jove coprotagonista de la pel·lícula mai sembla tenir prou d'una figura simbòlica de creixement i autèntica rebel·lió. El meticulós treball psicològic dut a terme pel director és evident, i la fotografia, cortesia de **Daniele Cipri**, és excel·lent; però D'Annunzio és captat en els seus últims anys i les accions que el van convertir en una icona immortal apareixen citades en lloc de retratades, com el vol sobre Viena o l'experiència més "cinematogràfica" del poeta, la conquesta de la ciutat de Fiume, que D'Annunzio va transformar en un referent del moviment d'avantguarda europeu; una mena de precursor de 1968 on van coexistir la monarquia i l'anarquia, on la moral era flexible, els drets de les dones van ser reconeguts i l'homosexualitat no era un crim.

Camillo De Marco – cineuropa.org

En conveni amb: